

ԱՏԵՓԱՆ ՎԵՐՏԱԿՊԵՏ ԻՄԵՆԴԻԲԵՐԱՆ

Յանուար 9-ին վախճանուեցաւ 74 տարեկան հասակում Մայր Աթոռի միարանութեան ներկայ անդամների մէջ ամէնից ծերը՝ Սաեփան վարդապետ Խոկենդերեան, և թաղուեցաւ յաջորդ օրը, կիւրահէ, միարանական գերեզմանատան։ Հանգուցեալը քահանայութեան մէջ այրիանալովի կուսակրօնութիւն է ընդունել 1858 թ. յունուարի 13-ին, իսկ վարդապետառթեան մասնաւոր աստիճան ստացել է 1863 թ. օգոստոս 5-ին։ 1860 թ.-ին Երջանկայիշատակ Մատթէոս կաթողիկոսի կոնդակով բարեկարգիչ է նշանակուել Նոր—Բայցպիդի վիճակի։ 1861 թ.-ին կարգուել է օգնական ու Հոգիսիմէ վանքի վանահայր Յարութիւն վարդապետի և պարգևատրուել նոյն տարին վարդապետական ականակուռ խաչով։ 1864 թուին նա կարգուել է Հառիճոյ ու Աստուածածին վանքի վանահայր և նոյն տարին առանձին կոնդակով նոյն վանքի իննամակալ ընկերութեան նախանդամ։ 1870 թ.-ին Երջանկայիշատակ Գէորգ կաթուղիկոսի կոնդակով նշանակուել է Խոր—Վիրապի վանքի վանահայր և նախապահ Արտաշատեան ընկերութեան։ Այնուհետեւ վանքի պաշտօն է վարել ուրիշ զոնան վանքերում և երկար տարիներ ծառայել է Մայր Աթոռին։ Շատ մարանի փրակացու էր նա վերջերս և վաղարշապատի աթոռապատկան հասոյթների ժողովով։

Հանդուսցի՝ Տէր զհողի նորա ի Լոյս երեսց իւրց:

Նոր տարի օրը իւր հայրենի թարւանսարա գիւղում վախճանուել և յունուար 3-ին թազուել է Մայր Աթոռի միարան և Ծեմարանի սան Արամ սարկ. Եղիկեան: Հանգուցեալլ ծնուած էր 1873 թ. մայիսի 8-ին.

իսկ ծեմարանին՝ գտասարանի ընդունուել է 1893
թ.-ին։ 1895 թ.-ին զպրոցական բաժինն ա-
ւարաելով՝ Ա. լարանի ուսանող էր նաև երր
յաջորդ տարին մի խումբ ընկերների հետ
Մայր Ամռափ միարան զբուհյաւ և սարկա-
ւագ ձեռնազբուեցաւ—որպիսի վաս իդձերով
որպիսի պայծառ ոգեսրութեամբ, որպիսի
մաքուր յայսերով և մեծ հաւատով գետի տ-
պագան ... նուր աշակերտական կեանքի մեջ
միշտ աչքի էր ընկել նաև ամենապարփեշտ
և օրինակելի վալքով, իւր հանդարտ ու հիզ
բնաւորութեամբ, որի ներքոյ սակայն աղնիւ-
եաւանդով լի մի սիրտ էր թագնուած։ Նուր
ընտրած կոչման նուրուած էր նաև ամենա-
չերմեռանդն սիրով, բայց գժբագլարար ար-
դէն ձեռնազբութեան տարին նորա մէջ թա-
քախախի նշաններ երեացին և նաև ստիպուած
էր ընդհատել ուսումը և մերթ իւր հայրե-
նի զիւզի մաքուր օգի մէջ, մերթ հանձակ
քաղաքի մեզմ կիմայի ներքոյ բժշկութիւն
որոնել ի զուր ... Եւ այժմ նորան բոլոր ի
մատոյ ճանաչողները մանաւանդ թէ ամբողջ
Շեմարանական ընտանիքը, գառնատէս ողբում
ին այդ վարաժամ կորուստը և առ Ամենա-
բարձրեալն աղօթում որ յիշէ նուր արքա-
յութեան մէջ ու Նկեղեցւոյ գեռաշաս պաշ-
տօնէին։

ՎԵՀԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՊԵՏԸՆ

Φηφληυανη.

Սորին վեհափառութիւնը դեկտ. 2-ին
ճանապարհ ընկնելով Մայք Աթոուից՝ յաջորդ
օրը Երևանում մնաց և ընդունեց ար. Նա-
հանգապետի այցելութիւնը, որ և վերադար-
ձրեց նոյն օրը։ Երևանից մինչև Թիֆլիս
վեհափառ Հայրապետին ուղիցում էին միայն
Արժ. Եղիշե և Կորիւն Գարդապետները. իսկ
Դեր. Ներսէս արքեպիսկոպոսի համար Սորին
Արքութեան բարեհամեմքն էր, որ առա-
ջն իսկ իջևանից վերադառնայ և իւր վիճա-
կի մի քանի անեւածագելի գործերով դրա-